

Rodzaje satanizmu

Autor tekstu: **Lectus**

SATANIZM ETYMOLOGICZNY

Jest najprostszą formą i religią zarazem. W swojej prymitywności ogranicza się do ubierania się na czarno, słuchaniu ciężkiej muzyki, noszeniu pentagramów. W sferze religijnej nie wybiega poza chrześcijańską Biblię, chociaż jest jej zagorzałym przeciwnikiem. Podaje fakt istnienia Boga i szatana, który tutaj przyjmuje imię DIABŁA, za prawdę. Ogranicza się do do życia cielesnego, doczesnego, ale poprzez nie zwątpienie w Boga i Diabła, nasycony jest sprzecznością. Taki bowiem satanizm, poprzez uznanie istnienia Boga i Diabła oddaje cześć tej złej stronie, chociaż uznaje Boga za stwórcę. Uznaje ponadto, co ważniejsze, życie wieczne, ale poprzez oddanie się pod opiekę Diabła skreśla swoje uczestnictwo w zbawieniu i wiecznym uciechom rajskim, kosztem krótkiego i nie zawsze szczęśliwego życia cielesnego. Innymi słowy, poprzez oddanie się Lucyferowi, przekreśla swoją możliwość w wiecznym życiu w Niebie. Sataniści tego pokroju nie zawsze zdają sobie z tego sprawę, a jeśli nawet, to nie rozumieją powyższych filozoficzno-teologicznych zależności!

Satanizm etymologiczny w swojej nienawiści do Boga staje się bardzo niebezpiecznym zjawiskiem ogólnospołecznym. Nienawiść owa (tzw. antyteizm) przyjmuje różne formy. Od niegroźnych przekleństw rzucanych w stronę zakonników i instytucji Kościoła, poprzez różnego rodzaju profanacje a skończywszy na rytualnych zabójstwach zwierząt lub co gorsza ludzi. Jedynym wytłumaczeniem dla takiego rodzaju satanizmu, jest myśl, że zakłada on swoimi czynami, lepsze miejsce w piekle. Poprzez niszczenie cmentarzy, kościołów, poprzez odprowadzanie czarne msze lub rytuały z udziałem krwawych ofiar (co bardziej boli), zakłada łaski Księcia Piekieł.

W gruncie rzeczy zjawiska społeczne omawianego zakresu znane są współczesnej psychologii pod terminem kompleksu Herostratesa. Jest to rozpaczliwa wręcz próba wołania o pomoc, o docenienie i zauważenie. Wyznający go ludzie czują się niedocenieni, niezauważeni, a oddając się złu w chrześcijańskiej interpretacji, w swoim zagubieniu coraz bardziej się zagłębiają, mając nadzieję wybicia się na powierzchnię. W końcu stają się mordercami, samobójcami i ludźmi ściganymi przez prawo, gdyż chyba zawsze omawiane zagadnienie, wcześniej czy później, wejdzie w zakres regulacji prawa karnego. Fakt niespełnienia, niedocenienia pomimo oddania się Siłą Ciemności doprowadza do przerażającego i błędnego wniosku o braku wartości ludzkiego życia i kończy się zabójstwami i samobójstwami.

Ludzie oddający się takiemu rodzajowi satanizmu to generalnie młodzież czująca zmierzch chrześcijaństwa, widząca i odczuwająca upadek autorytetów (!), ludzie z marginesu społecznego, bandy chuliganów i im podobni. Sami nazywają się satanistami, gdyż według nich samych satanizm to kult oddający cześć diabłu, a takiego znają z Biblii. W Biblii natomiast, diabeł to zło-krzywda, czynią więc zło-krzywdę, czyli walczą ze wszystkim i starają się krzywdzić wszystko. Ale tak naprawdę krzywdzą samych siebie i innych satanistów, przez których nazywani są pseudo-satanistami czy czcicielami diabła (devil worshiper). Prawdopodobnie nie czytają Biblii La Veya lub interpretują ją bardzo dosłownie, odznaczając się bardzo powierzchownym zrozumieniem tematu.

SATANIZM LA VEY'A (OKULTYSTYCZNY)

Jest to niewątpliwie głębsza forma satanizmu. Chyba najbardziej rozpowszechniony w Polsce i na świecie. W niej to postać Szatana jest niczym innym jak manifestacją sił przyrody, częścią ludzkiej natury (grzech czyli popędy) bądź bliżej nie określonym bytem transcendentnym. Nie uznaje jako takiego chrześcijańskiego Boga ani diabła. Z archetypu pozostaje natomiast postać Szatana. Owiany jest elementami mistycznymi, których obecność w tym rodzaju satanizmu jest bardzo silna. Oddawanie czci Szatanowi, czy pod postacią owej siły transcendentalnej, czy też może jako siła natury, odbywa się na zasadzie rytuału satanistycznego. Nie jest to jednak typowa czarna msza, od której zresztą tacy sataniści generalnie się odcinają. Rola magii ma jednak wiele oblicz. Jest próbą oddziaływania na innych ludzi lub też formą samospelnienia się i odreagowania negatywnych odczuć poprzez odwołanie się do własnej (pod)świadomości.

Cechą tego rodzaju satanizmu nie jest krzywdzenie ludzi lub zwierząt, ale zapewnienie

sobie (i najbliższym, kochanym) szczęścia w życiu cielesnym, które uważane jest za jedyne, poprzez odrzucenia postaci Boga i diabła. Kładzie nacisk na egoizm, hedonizm, elementy magiczno-mistyczne i „wolną miłość”. Jest o wiele mniej niebezpieczny niż powierzchowny rodzaj satanizmu.

Może przybierać różne formy. Bardziej i mniej nacechowane misteriami lub kontekstem społeczno-filozoficznym. Wtedy przechodzi w ostatnią formę satanizmu. Staje się wtedy satanizmem racjonalnym.

Należy jednak podkreślić, że jest to religia. Istnieje bóg (nie mylić z Bogiem!) — istnieje bóg, mistyczna esencja, ponadnaturalna siła, która zwie się Szatanem. Nieprawdą jest, iż ten nurt satanistyczny jest przykładem satanizmu racjonalnego. Nie należy mylić satanizmu LaVeya z żadnym innym rodzajem satanizmu. To byłoby błędem wskazującym na dość płytkie zgłębienie tematu. Już na pierwszy rzut oka, kiedy porównuje się satanizm racjonalny z okultystycznym, zauważamy wyraźnie określenie, jakiego używał LaVey: „religia satanistyczna”. Nie trudno zatem dostrzec różnicę pomiędzy religią a ideologią — mikro: pomiędzy satanizmem LaVeya a satanizmem racjonalnym. Problem jest tutaj jednak troszkę szerszy, albowiem wielu ludziom mylą się pojęcia Bóg i bóg, i rozumieją, że składnikiem każdej religii jest Bóg, co jest oczywistym nonsensem, gdyż generalnie każda religia ma swojego boga (!); Bóg zaś znamieny jest dla religii chrześcijańskiej.

SATANIZM RACJONALNY

Zakłada, że człowiek jest tak zróżnicowaną psychicznie, emocjonalnie i intelektualnie jednostką, że próba zamykania go (tj. satanizmu) w jakiegokolwiek zwięzłe streszczenia, opracowania czy definicje nie ma najmniejszego sensu. Generalnie kładzie się maksymalny nacisk na hedonizm i nietzscheanizm, ale i tak ich częstotliwość i nasycenie zależy od danego osobnika i może być bardzo zróżnicowane, przybierając nawet skrajne wartości, takie jak — choć zabrzmiałoby to bardzo śmiesznie — asceza (!), oczywiście, czasowa, w celu uzyskania lepszych doznań, odczuć, efektów.

W tym rodzaju satanizmu, postać Szatana jest symbolem. Może przyjmować bardzo różne oblicza w zależności od cech danego człowieka. Generalnie jednak, Szatan jest manifestacją życia ziemskiego (gdyż zakłada takie za jedyne — poprzez odrzucenie wizji Boga, diabła i innych sił metafizycznych, np. bogów), wolności wyboru między dobrem a złem (założenie względności pojęć), czy najczęściej: częścią ludzkiej, grzesznej, natury; gdyż takie charakterystyczne elementy ludzkiej natury, jak lenistwo, chciwość, pożądanie, obżarstwo itp. są jej częścią, tak samo, jeśli nie bardziej, ważną od pozostałych. Satanizm racjonalny jest ideologią. Błędem jest (jak wspomniałem wcześniej) nazywanie tego satanizmu religią, lub unikanie jednoznacznej odpowiedzi.

Kładzie się nacisk na naturalność. Wszystkie bowiem czyny są wyrazem woli czyniącego!

Ten rodzaj satanizmu, praktycznie nie jest niebezpieczny, ale raczej aspołeczny. Satanista odczuwa silną odrębność od społeczności w której przebywa, na skutek tego, że jest indywidualistą. Satanista wie jednak, że jest częścią społeczeństwa, co jest uzasadnieniem jego egoizmu.

Lectus

Student prawa.

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 22-10-2002 Ostatnia zmiana: 06-09-2003)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1992) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1992>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach

komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl